

TARAF OLMAK İNSAN OLMAKTIR

Aydınlık Dergisi, 14.6.2009

Yıldırım Koç

Bu aralar çok sevdiğim bir karınca öyküsünü aktarayım.

Hazreti İbrahim geçmişte Kral Nemrud'un putlarını baltayla parçalamış. Bunun üzerine putlara tapanlar, "putlarınızın intikamını almak istiyorsanız, şunu yakın da tanrılarınıza yardım edin," demişler. Kral Nemrud da Hazreti İbrahim'in ateşte yakılmasını emretmiş. Sonra da herkesin ateşe odun taşınması emrini vermiş. Herkes bir ay boyunca ateşe odun taşımış. Odunlar dağlar gibi yığılmış. Odunların tutuşturulması bile yedi gün yedi gece sürmüştü. Alevler göklere yükselmiş. Ateşin şiddetinden vahşi hayvanlar bile kaçmış. Sıra Hz.İbrahim'i ateşe atmaya gelince, kimse ateşe yaklaşmamış. Bunun üzerine bir mancınık yapmışlar. Hz.İbrahim'i bu mancınıkla ateşe atmaya planlamışlar.

Bu arada minicik bir karınca, küçücük ağzına bir damla su alıp, gökyüzüne ulaşan alevli ateşe doğru koşmaya başlamış. Bir başka karınca merak etmiş. "Böyle koştura koştura nereye gidiyorsun?" diye sormuş.

Ağzında su damlasıyla koşan karınca da yanıt vermiş: "Duydum ki Nemrud, Hz.İbrahim'i yakmak için büyük bir ateş yakmış. O ateşi söndürmeye gidiyorum."

Diğer karınca acı acı gülmüş ve, "yahu o cehennemi andıran ateşe karşı senin bir damla suyun ne yapabilir ki; gitsen varamazsın, varsan ateşi söndüremezsın."

"Olsun," demiş karınca, "hiç olmazsa taraf olduğumu gösteriyorum, safımı belli ediyorum."

Rivayet odur ki, kertenkele de bu arada bir görev üstlenmiş, güya daha harlı yansın diye ateşi üflüyormuş.

Ona da, "yahu, zaten ateş gökyüzüne ulaşmış, sen daha ne yapıyorsun?" diye takılmışlar.

Kertenkele de, "olsun, düşmanlığımı belli ediyorum, safımı gösteriyorum," demiş.

Eskiden birileriyle dalga geçerken, "tarafsızlığını" veya "otluğunu" anlatmak için, "ne sağcıyım, ne solcuyum, futbolcuyum" denirdi.

Taraf olmak önemli. Ancak karınca mı olacaksınız, kertenkele mi?

Bugünkü sömürü ve zulüm düzenini veri kabul ederseniz, ya ateşe odun taşıyanlardan, ya da ateşi harlatmaya çalışanlardansınız. Bu da bir "taraf" olmaktır.

Ancak mevcut sömürü ve zulmü görüp, buna karşı koymak, karınca olmaktır, insan olmaktır, adam olmaktır.

Zulme ve sömürüye karşı susan, insanlığını yitirir.

Zulme ve sömürüye karşı sessiz kalan, zulme ve sömürüye ortak olur.

Eskiden bir "Taraf" dergisi yayımlanırdı. Alt başlığı, "taraf olmayan bertaraf olur" idi. Dergiye çıkaranlar, kendi inançları doğrultusunda zulme ve sömürüye karşı çıkan, bunun için bedel ödeyen, inandıkları doğrultuda samimiyetle ve inançla kavga veren insanlardı. Hz.İbrahim'in ateşini söndürme girişiminde bulunma cesaretini ve onurunu gösteren insanlardı. Görüşlerine ve davranışlarına katılırsınız veya katılmazsınız. Ancak samimiyetleri ve çabalarındaki iyiniyet konusunda bir kuşkunuz olamaz.

Şahsi çıkar gözetmeden ve büyük özverileri göze alarak samimiyetle mücadele eden bir komünist, bir Kemalist, bir ülkücü, İslami görüşü benimsemiş bir kişi için de aynı değerlendirme yapılabilir.

Bu insanların hepsi taraf olma cesaretini ve onurunu gösteren insanlardır.

Bir de günümüzde yayımlanan "Taraf" Gazetesi var. Rivayetdeki kertenkele gibi.

Zulme ve sömürüye karşı tavır alınmadan insan olunmaz; hele bugün olduğu gibi, Nemrud'ların saldırganlığının iyice arttığı dönemlerde.

Binlerce yıllık insanlık tarihinde küçük karıncanın tavrını gösterebilenlerin sayısı da az değil. Bugün Nemrud'un ateşi hala yanıyor. Ancak bir gün gelecek, o küçücük karıncanın suyu, o göklere ulaşan alevleri söndürecek. Rivayette de öyle olmadı mı? Bugün Şanlıurfa'daki balıklı göl böyle oluşmadı mı?